

COORDONATORI

Insp. Pt. Ed. timpurie prof. Gros Maria Ramona

Prof. Moldovan Violeta

prof. Lazar Adriana

prof. Baciú Sanda Paula

Materiale participante la Simpozionul Județean Mirajul Sărbătorilor de Iarnă

CAEJ 813/ 1.02.2022

ISBN 978-973-0-38056-9

REGHIN 2023

COORDONATORI

Insp. Pt. Ed. timpurie prof. Gros Maria Ramona

Prof. Moldovan Violeta

prof. Lazar Adriana

prof. Baciú Sanda Paula

MIRAJUL SĂRBĂTORILOR DE IARNĂ ÎN OCHII PREȘCOLARILOR

Materiale participante la Simpozionul Județean Mirajul Sărbătorilor de Iarnă

CAEJ 813/ 1.02.2022

REGHIN

2023

CUPRINS

Cuvânt înainte - insp. pt. educație timpurie prof. Gros Maria Ramona	3
Simpozionul ”Mirajul Sărbătorilor de Iarnă”	4
Bomboane Raffaello	6
Iarna aduce sărbătoare! - proiect tematic	7
Colindatul pe Valea Mureșului	13
Cornulețe cu magiun	15
Crăciun, magie și colind	17
Inimi de ciocolata	19
Frumusețe în tradiții	20
În așteptarea lui Moș Nicolae	22
Krippenspiel	23
Prăjitură cu bulion	25
Tradiții și obiceiuri de iarnă	27
Nuci umplute cu crema	30
Săculeți cu nuci și stafide	32
Salam de biscuiți	34
Cozonaci cu arome de sărbători	36
Rețete tradiționale specifice sărbătorilor de iarnă	38
A fost odată ca niciodată... ..	41
Tortul prieteniei	44

CUVÂNT ÎNAINTE

Insp. pt. Educație timpurie prof. Gros Maria Ramona

Iarna este anotimpul în care atât copiii, cât și adulții, așteaptă cu nerăbdare magia Crăciunului, care ne cuprinde pe toți cu frumusețea datinilor și a obiceiurilor specifice. Grădinița este locul în care copiii le sunt transmise valorile culturale, unde se mai păstrează datinile care ne ajută să înțelegem sărbătoarea Crăciunului și să trăim împreună nașterea Mântuitorului.

Ce poate fi mai frumos pentru copii, decât să participe la pregătirile pentru masa de Crăciun, să fie implicați cu toate simțurile în pregătirea prăjiturilor, a sarmalelor sau a altor bunătăți pentru familia și colindătorii cu care vor împărtăși bucuria Crăciunului. Copiii își doresc întotdeauna, cu plăcere, să creeze o rețetă pe care să o împartă cu prietenii, să interpreteze o piesă de teatru, să meargă la colindat, să asculte o poveste, să pregătească și să împartă daruri celor dragi.

Prin intermediul acestui simpozion, cadrele didactice au dorit să aducă magia sărbătorilor în grupele de grădiniță, să împărtășească momente speciale din activitățile desfășurate cu preșcolarii sau idei de activități care pot aduce puțin din spiritul sărbătorilor în grupele de copii. Doamnele educatoare, prin oportunitatea de a oferi exemple, devin surse de inspirație prin care preșcolarii pot intra în spiritul Crăciunului

În acest context, autoarele acestei lucrări, cadre didactice cu experiență profesională, au adunat materialele prezentate în cadrul Simpozionului *Magia sărbătorilor de iarnă în ochii preșcolarilor*, pentru a realiza acest volum care vine în sprijinul altor cadre didactice, cu idei de activități și proiecte tematice legate de tema sărbătorile de iarnă.

Mai mult, prin unele articole prezentate în cadrul acestui simpozion, s-a dorit păstrarea prin consemnare a unor tradiții specifice zonei Mureșului, cum e cazul descrierii mersului la colindat în satul Aluniș, unde, din păcate, azi nu se mai merge la colindat cu ceterași, cum se mergea mai demult.

Crăciunul aduce cu el căldura căminului și a familiei, mirosul de mâncăruri autentice, sunetul colindelor care îndeamnă la reconciliere, uniune și armonie cu toți cei din jurul nostru. Toate tradițiile descrise la acest simpozion sunt strâns legate de amintirile copilăriei noastre, tradiții pe care an de an le reînviem și le facem să trăiască. Aceste tradiții sunt reînnoite și îmbogățite an de an, pentru a face din această sărbătoare un moment unic.

Datoria noastră este de a păstra tradițiile specifice zonei unde locuim, de a le duce mai departe, de a nu le lăsa să moară prin uitare.

SIMPOZION ”Mirajul Sărbătorilor de Iarnă”

Ediția a III-a

Coordonatori proiect: prof. Moldovan Violeta

prof. Lazar Adriana

prof. Baci Sanda Paula

Vârsta preșcolară este cea mai favorabilă pentru acumularea unor impresii puternice, este vârsta imaginației, a fanteziei, a visării și a jocului. Este unanim acceptat că este ușor să influențezi formarea personalității copilului prin expunerea lui la tradițiile și obiceiurile din preajma sărbătorilor de iarnă.

Tradițiile și obiceiurile au fost și vor rămâne un adevărat ospăț al gândurilor, ospăț la care oricine este poftit. Ele oferă celui care participă la ele, pe lângă satisfacțiile aduse de orice fapt inedit, prilejuri unice de reflecție, de meditație.

Prin intermediul acestui Simpozion dorim să ajungem la sufletul copiilor, oferindu-le noi, cadrele didactice, acele mijloace și instrumente prin care ei vor descoperi că aceste tradiții și obiceiuri pot fi o călătorie plină de miracol, culoare, și, de ce nu, o călătorie spre propriul suflet.

La simpozion au participat următoarele cadre didactice din județul Mureș :

- Prof. Căprar Liliana - Grădinița P.P. Nr.5 Reghin
- Prof: Cifu Olga-Maria - Grădinița P.P nr.1 Reghin
- Prof.Ördög Ildikó - Grădinița P.N. Nr.3 Reghin
- Prof. Maior Anca Maria - Grădinița cu Program Prelungit „Ștefania” Târgu Mureș
- Prof. Giurgiu Monica - Grădinița P.P. Nr.5 Reghin
- Prof. Huza Cristina - Grădinița P.P. Nr 4 – structura G.P.N. Nr 3 Reghin
- Prof. Cazan Ioana - Liceul Tehnologic „Vasile Netea” structura G.P.P Deda
- Prof. Varga Kinga- Andrea - Grădinița P.P. Nr.5 Reghin
- Prof. Bachman Maria - Grădinița P.P. Nr.5 Reghin
- Prof. Cocean Cristina - Grădinița cu Program Prelungit Nr.1 Reghin
- Prof. Kiss Brigitte - Grădinița cu Program Prelungit Nr.1 Reghin
- Ed. Horvat Hermina - Grădinița cu Program Prelungit Nr.1 Reghin
- Prof. Grec Lucreția - Grădinița cu Program Prelungit nr.4 Târnăveni, jud.Mureș
- Prof. Portik Laura - Grădinița cu Program Prelungit Nr.1 Reghin
- Prof. Vințeler Roxana Teodora - Grădinița cu P.P. Ștefania Tg.Mureș

- Ed. Păduraru Cristina - Grădinița cu Program Prolungit Nr.1 Reghin
- Prof. Maier Codruța - Grădinița P.P. Nr.5 Reghin
- Marian Tabita Daniela - Grădinița cu Program Prolungit nr. 4 Târnăveni
- Zolog Roxana Maria - Grădinița cu Program Prolungit nr. 4 Târnăveni
- Hagymaș Laura Cristina - Grădinița cu Program Prolungit Nr. 5 Reghin
- Prof. Grama Adela - Grădinița cu Program Prolungit Nr.1 Reghin
- Prof. Portik Laura - Grădinița cu Program Prolungit Nr.1 Reghin

Simpozionul a fost un succes adunând articole și creând o punte de legătură între specialiștii din educație. Cadrele didactice au avut posibilitatea de a discuta și analiza problematica tradițiilor și obiceiurilor de iarnă, precum și de a stabili noi contacte între instituțiile de învățământ în care lucrează. Lucrările vor fi publicate într-un volum colectiv online și distribuit tot cu titlu de gratuitate instituțiilor preșcolare care au participat la simpozion.

Bomboane Raffaello

Căprar Liliana

Grădinița cu PP Nr.5

Ingrediente

- 100g fulgi de cocos pentru cremă + 4 linguri pentru decor
- 5 linguri ulei de cocos, topit
- 15 migdale crude
- 2-3 linguri de îndulcitor sirop, eu am folosit miere, dar puteți să folosiți agave
- 1 linguriță esență de vanilie

Mod de preparare

Aceste bomboane Raffaello sunt complet vegane. Mai întâi, se amestecă uleiul de cocos cu fulgii, îndulcitorul și vanilia. Vom pune cele 4 linguri de fulgi de cocos deoparte într-o farfurie separată. Urmează să facem biluțele, care ar trebui să se modeleze destul de ușor. Vom folosi aprox. 1 linguriță de cremă la o bomboană Raffaello. În centrul fiecărei bomboane, se va adăuga o migdală și apoi se tăvălesc în farfuria cu fulgi de cocos. Apoi, se lasă amestecul la frigider să se întărească, cel puțin 30 de minute.

„IARNA ADUCE SĂRBĂTOARE!”

PROIECT TEMATIC

Prof: CIFU OLGA-MARIA

Grădinița cu P.P nr.1 Reghin

TEMA ANUALĂ DE STUDIU : „Cu ce și cum exprimăm ceea ce simțim? ”

TEMA PROIECTULUI: „IARNA ADUCE SĂRBĂTOARE!”

SUBTEME: „DARURI ÎN GHETUȚE”

„VIN COLINDĂTORII”

„VINE,VINE MOȘ CRĂCIUN”

„O,BRAD FRUMOS! ”

DURATA: 4 SĂPTĂMÂNI

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare;
- Conduită senzorio-motorie, pentru orientarea mișcării;
- Sănătate (nutriție, îngrijire, igienă personală) și practici privind securitatea personală;
- Interacțiuni cu adulții și cu copiii de vârste apropiate;

- Comportamente prosociale, de acceptare și de respectare a diversității;
- Curiozitate, interes și inițiativă în învățare;
- Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute;
- Exprimarea orală a mesajului, a emoțiilor etc. (comunicare expresivă);
- Relații, operații și deducții logice în mediul apropiat;
- Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat.

COMPORTAMENTE VIZATE:

- Participă la activități fizice variate, adecvate nivelului lor de dezvoltare;
- Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate;
- Se orientează în spațiu pe baza simțurilor;
 - Exersează, cu sprijin, respectarea unor principii de bază specifice unei alimentații sănătoase;
 - Manifestă deprinderi de păstrare a igienei personale;
 - Manifestă încredere în adulții cunoscuți, prin exersarea interacțiunii cu aceștia,
 - Demonstrează abilități de solicitare și de primire a ajutorului în situații problematice specifice;
 - Exersează, cu sprijin, asumarea unor responsabilități specifice vârstei, în contexte variate;
 - Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi;
 - Exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj, în vederea înțelegerii și receptării lui (comunicare receptivă);
- Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc, în situații uzuale, în calitate de vorbitor;
- Utilizează structuri orale simple;
 - Exersează și extinde progresiv vocabularul;
- Identifică elementele caracteristice ale unor fenomene/relații din mediul apropiat;
 - Realizează, în mod dirijat, activități simple de investigare a mediului, folosind instrumente și metode specifice;
 - Identifică și numește formele obiectelor din mediul înconjurător.

RESURSE -UMANE

- prescolarii grupei
- cadre didactice
- părinți, bunici.

RESURSE- MATERIALE: obiecte de diferite culori, cărți, albume, imagini, planșe, atlase, pliante, jetoane, puzzle, joc de masă, mozaic, foi colorate, foi de bloc de desen, acuarele, pensule, șevalete, pahare

pentru apă, bețișoare de unică folosință, creioane colorate, plastilină, planșete, planșe povești, laptop, slide-uri, CD cu cântece, hârtie creponată, hârtie glasată, lipici, fișe de lucru, truse de construcții, material textil - diferite culori, trusa Logi, poze, eșarfe colorate, aparat foto, fișe de lucru, caiete auxiliare, reviste, set bucătărie etc.

METODE ȘI PROCEDEE: brainstorming, jocul, observarea spontană și dirijată, conversația euristică și spontană, povestirea, observarea, exercițiul, învățarea prin descoperire, problematizarea, experimentul, demonstrația, explicația, modelarea, diamantul, memorizarea, jocul didactic, lectura după imagini, ciorchinele, turul galeriei, mână oarbă etc.

DESCRIEREA PROIECTULUI:

În preajma Sărbătorilor de iarnă trăim nostalgia desăvârșirii noastre spirituale, deoarece Sărbătorile de Crăciun ne transpun pe un tărâm spiritual remarcabil. Ne împăcăm cu noi înșine și cu semenii noștri, prin iubire și iertare, prin bucuria de a fi împreună și a deveni mai buni, mai darnici.

Un rol important în decizia de alegere a temei l-au avut întrebările copiilor pe care le pun de fiecare dată la început de iarnă: „ Când vine Moș Crăciun? ”, „ Dar Moș Nicolae? ”, „ Care vine primul? ”, „ De unde are el așa de multe daruri? ”, „ De ce vine Moșul doar iarna? ”.

Implicarea în acest proiect le dă ocazia copiilor să-și consolideze unele cunoștințe despre Sărbătorile de iarnă, despre tradițiile și obiceiurile românești pe care le știm de la strămoșii noștri, din dorința de a păstra vie frumusețea și prospețimea lor.

INVENTAR DE PROBLEME

CE ȘTIM ?	CE NU ȘTIM ȘI VREM SĂ AFLĂM?
Iarna ninge, copiii se joacă cu zăpadă.	Ce se întâmplă iarna în natură ?
Iarna vine Moș Nicolae.	Cine a fost Moș Nicolae?
Moș Nicolae aduce cadouri și nuielușe.	Ce sărbătorim la Crăciun?
Copiii merg la colindat, cu sorcova și cu plugușorul.	Când merg copiii la colindat?
Vine Moș Crăciun și totii copiii primesc daruri.	Care este povestea bradului?
Ce sărbătorim de Crăciun.	Care este legenda lui Moș Crăciun?
	Semnificația colindelor?
	Ce sunt datinile?
	De ce se împodobește bradul și nu alt copac ?
	Povestea nașterii Domnului Iisus Hristos

SCRISOARE DE INTENȚIE CĂTRE PĂRINȚI

Dragi părinți și bunici,

În următoarele patru săptămâni dorim să trezim interesul copiilor față de practicile tradiționale ale Sărbătorilor de iarnă moștenite din cele mai vechi timpuri ce se desfășoară și în prezent în orașul nostru.

În acest sens, vă rugăm să purtați discuții cu copiii dumneavoastră referitoare la ritualuri și obiceiuri specifice acestor sărbători.

Vă rugăm, de asemenea, să ne sprijiniți în procurarea unor materiale ajutătoare legate de tema noastră: costume, felicitari, clopoței, sorcove, stea, brad etc.

Vă mulțumim că ne sunteți alături!

Copiii grupei și educatoarea!

Cu ajutorul copiilor se alcătuiește o hartă cu conținuturile ce se urmăresc a fi abordate în timpul proiectului. Copiii sunt informați pe parcursul derulării proiectului aspectele notate pe hartă și li se va cere să se facă propuneri concrete pentru activitățile didactice următoare. În jurul hărții pot fi expuse diferite materiale curriculare în acord cu tema proiectului alcătuindu-se un centru tematic. Centrul tematic va fi îmbogățit pe parcursul derulării proiectului prin contribuția copiilor, a părinților și a partenerilor implicați în proiect, el poate conține cărți, imagini cu familia, imagini cu organele de simț, fotografii, figurine, etc.

HARTA PROIECTULUI

„Daruri în ghetuțe”

„Vin colindătorii”

„IARNA ADUCE SARBATOARE!”

„O, brad frumos!

„Vine, vine Moș Crăciun!”

Metodele utilizate, cu precădere, brainstormig-ul, observația dirijată și spontană, învățarea prin descoperire, dau posibilitatea fiecărui copil să se manifeste, să-și exprime părerea, să acționeze, să descopere, să asculte părerea educatoarelor, specialiștilor, să pună întrebări și să afle răspunsuri.

În evaluarea activității copiilor se urmărește modul în care au fost folosite și valorificate conexiunile și perspectivele interdisciplinare; care sunt competențele dobândite de copii; gradul de originalitate în căutarea unor soluții pentru rezolvarea optimă a problemelor, capacitatea copiilor de a descoperi și fructifica valențe ale proiectului.

EVALUAREA

- a. Poze- realizate în timpul desfășurării proiectului;
- b. Expoziții cu lucrări artistico-plastice și practice .

”COLINDATUL PE VALEA MUREȘULUI”

Prof.Ördög Ildikó
Grădinița PN Nr.3,Reghin

Sărbătorile de iarnă, sunt adevărate sărbători de suflet. Mirajul lor, ne umple de fiecare dată,sufletele de bucurie, bunătate, aducându-ne zâmbete pe buze tuturor, în mod special copiilor.

Amintirile copilăriei ce ne revin în minte și suflet, zăpezile bogate și prevestitoare de rod îmbelșugat,colindele și mirosul proaspăt de brad, nerăbdarea așteptării darurilor sub pomul de iarnă,toate creează în sânul familiei o atmosferă de basm, liniște sufletească și iubire.

Bineînțeles,în orice colț al țării noastre,oamenii respectă diferite tradiții și datini specifice sărbătorilor de iarnă.

Așa este și în satul Aluniș, județul Mureș, un sat bogat în tradiții și obiceiuri care marchează toate sărbătorile religioase de peste an. Ajunul Crăciunului îi găsește pe oameni pregătindu-se de zor pentru sărbătoarea Nașterii Domnului. Pregătirile pentru Crăciuni constau în: curățenia generală, frământarea și coacerea pâinii și a cozonacului în cuptorul cu lemn, pregătirea sarmalelor pentru seara de Ajun. Una dintre cele mai răspândite datini de Crăciuni la Aluniș este **colindatul**.

Feciorii satului înainte cu o lună, se pregăteau,făceau repetiții în fiecare seară cu ceterașii, care urmau să însoțească și să acompanieze la colindat pe ulițele satului. Întregul ritual debuta în Ajunul Crăciunului, după lăsarea serii, cei mari porneau în trupe de câte 10-20 de băieți,dintr-un capăt al satului în celălalt. Localnicii în semn de respect, deschideau porțile și ușa casei primind colindul cu mare bucurie fiind considerat o binecuvântare.

Primii colindători erau întotdeauna copiii mai mici,ele colindând vecinii,rudele și prietenii. Urarea rostită de cei mici, este diferită față de feciori.Copii mici, prima dată cântă în fața ușii de intrare cântecul ”Mennyből az angyal”,pe urmă intră în casă,și spun poezia învățată. Pentru urare ei sunt răsplățiți cu bani, în vremuri răsplata era un măr, și o felie de cozonac.

Tinerii feciori porneau la lăsarea serii,și intrau numai la fetele mai mari și tinere. Când ajungeau la casa respectivă,doi dintre băieți au intrat în casă, au spus o urare de Crăciuni,și au cerut voie de la gazdă să intre cu toată trupa la colindat. În acest timp afară, ceterașii cântau pe vioară, până au deschis ușa unul dintre băieți, și a chemat înăuntru și pe ceilalți.

Gazdele au servit cu prăjitură și cu băutură pe colindători.

Colindătorii cântau trei-patru cântece populare, și pe urmă porneau mai departe. La ieșire, cine a rămas ultimul, strângea banii primiți ca recompensă de la gazdă. Se colinda toată noaptea,iar la ultima casă unde au terminat,au împărțit între ei, banii strânși la colindat.

Dimineața, în prima zi de Crăciun, toată lumea se îndrepta spre biserică.

La Aluniș și în ziua de azi se umblă la Colindat, dar din păcate fără ceterași. Tradiția este puternică, dar aflate într-un proces de dezvoltare cântecele și jocurile trec mereu prin schimbări și adaptări. Noi avem datoria de a le transmite urmașilor aceste valori astfel încât ele să nu dispară ci să dăinuie de-a lungul timpului.

Colindele oglindesc înălțarea sufletului spre lumină și viața curată Colindele trebuie să rămână acolo unde au fost, pe ulițe, la ferestre și la casele deschise, adevărate comori ale spiritualității românești care îl aduc pe Hristos în sufletele și casele creștinilor

CORNULEȚE CU MAGIUN

Maior Anca Maria

Grădinița cu Program Prolungit „Ștefania” Târgu Mureș

Aluatul:

- 640 de grame făină albă
- 3 linguri smântână
- 3 gălbenușuri
- 1 lingură zahăr
- 1 linguriță sare
- 2 linguri oțet
- Apă minerală cât cuprinde

Se amestecă ingredientele până obținem un aluat care nu se mai lipește de mâini. Acoperim vasul în care se află aluatul cu o folie alimentară și îl lăsăm la frigider pentru 30 de minute.

Pentru uns aluatul:

- 600 de grame osânză (untură proaspătă de porc)
- 240 de grame făină albă

Pentru umplut:

- Magiun

Pregătirea osânzei sau untura mare de la porc:

Folosim acest ingredient în stare crudă, fără să topim grăsimea. O curățăm de piele, o tăiem în bucăți mici și o dăm prin mașina de tocat folosind sita mică. Se face apoi un amestec cu făina albă, ca o pastă care se împarte în 3 părți (3 bulgărași).

După cele 30 de minute scoatem aluatul din frigider pe suprafața de lucru, presărată anterior cu făină și întindem un dreptunghi nu foarte subțire. Luăm unul dintre bulgărașii de osânză și repartizăm pe toată suprafața aluatului.

Începem împăturirea aluatului, respectând următorii pași:

1. partea de jos până la jumătate
2. partea de sus o suprapunem pe partea de jos
3. partea din dreapta o pliem spre stânga până la jumătatea dreptunghiului
4. partea din stânga peste partea dreaptă

Deschizătura va fi în partea dreaptă.

Vom avea trei împăturiri. După fiecare împăturire aluatul stă la frigider 30 de minute. Tăiem apoi aluatul cu ajutorul unui cuțit înfierbântat, în pătrate. Pe fiecare pătrat se pune magiun de prune. Suprapunem o latură peste cealaltă. Când introducem tava în cuptor avem grijă să fie deschizătura cornulețului spre interiorul cuptorului.

Timp de coacere: 10 minute la 200⁰ Celsius și apoi 20 de minute la 180⁰ Celsius

Imediat după ce scoatem tava din cuptor și așezăm cornulețele pe un fund de lemn se presară zahăr pudră! Se servesc reci!

Poftă bună!

CRĂCIUN, MAGIE ȘI COLIND

PROF. ÎNV. PREȘC. GIURGIU MONICA

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR.5, REGHIN

Răcoarea iernii se face resimțită, ferestrele caselor sunt îmbrăcate în draperii de lumină, arome de sarmale, cârnați, cozonaci, vin și scorțișoară, sunet de clopoței, fulgi timizi care scânteiază în lumina soarelui, daruri, gesturi filantropice, magazine decorate în beteață, podoabe și luminițe, oameni laolaltă, râsete și bucurii, toate au același ecou : CRĂCIUNUL.

Această sărbătoare, încărcată de speranță, simbolizând nașterea lui Iisus Hristos, aducând speranța mântuirii omului, are în repertoriul tradițional al obiceiurilor de iarnă –COLINDUL - unul dintre cele mai respectate obiceiuri românești.

Deprinderea de a colinda, de a saluta cu mare bucurie Nașterea Domnului, de a-l întâmpina cu urări, daruri, petreceri, cântece și jocuri este cu adevărat străveche.

În folclorul românesc, colindatul de Crăciun este cel mai important ciclu sărbătorec popular tradițional, cel mai bogat și colorat prilej de manifestări folclorice.

Cei dintâi colindători au fost păstorii, care au venit la peștera luminată unde s-a născut Pruncul Iisus și, bucurându-se de acest semn ceresc și de glasul îngerilor, au vestit degrabă în cetatea Betleemului minunea la care au fost martori.

Acest obicei de a vesti nașterea lui Iisus, s-a transmis din generație în generație, ajungând astfel o tradiție în vremuri contemporane. Totul s-a perpetuat într-o manieră neatinsă parcă de firul timpului. Doar mici îmbogățiri de text în colind, acompaniamentul unor instrumente muzicale sau a unor clopoței, colindul în case familiare, sunt detalii adăugate străvechiului obicei de a colinda. Din vechi timpuri, oamenii se adunau în cete și umblau din casă în casă, cântând colinde și aducând urări de bine, belșug și sănătate. La fel se procedează și astăzi, copiii și adulții se adună și pornesc cu colindul din casă în casă. În mediul urban, colindul răsună în casele tuturor oamenilor din componența unui grup, pe când, la sate, de exemplu, copiii pornesc cu colindul din casă în casă, până străbat întreg satul, indiferent dacă în casele respective, printre colindători, se află sau nu reprezentanți ai familiei colindate.

Colindul este o neprețuită zestre spirituală, pe care o moștenim din moși-strămoși. El este sfânt, pentru că transmite un mesaj ceresc, o veste de la Dumnezeu. Dar colindul este și bun, pentru că această veste are menirea să slujească vieții, să aducă bine în lume și între oameni. Din vremuri vechi, colindele,

datinile și obiceiurile noastre de Crăciun au fost o adevărată școală de virtuți morale, întărind simțămintele de fraternitate și de bună înțelegere.

Colindele ne înalță sufletește, ne înnoiesc făptura interioară, ne apropie unii de alții, ne fac mai buni, mai iubitori, mai iertători, mai credincioși, mai exact, ne picură în suflete acea liniște și acel echilibru moral, ce ne este atât de necesar în călătoria vieții.

Așadar, să ne lăsăm cuprinși de farmecul acestei sărbători, să aducem colinda în fiecare casă, să trăim momente de neprețuit și să fim cu pace în suflet!

SĂRBĂTORI BINECUVÂNTATE!

Inimi de ciocolata

Prof. Huza Cristina

Gradinita PP Nr 4 / Grad. PN Nr 3 Reghin

Ingrediente necesare :

4 ouă , 200 g zahăr pudră, 100 de g unt , 200 g migdale pisate , 100 de g de ciocolată sau fulgi de ciocolată , 100 g făina albă , gem acrișor

Decorațiuni :

O ciocolată amăruie , fulgi de cocos , ciocolată albă rasă

Mod de preparare :

Se bat spumă tare 3 albușe cu zahărul pudră . Apoi adaugăm 100 de g ciocolată rasă sau fulgi de ciocolată , migdalele zdrobite , untul , făina si galbenușele . Se amesteca bine această compoziție până vom obține un aluat care să se poată întinde . Se taie foaia în formă de inimioare (cu o formă din silicon) apoi se ung cu albușul bătut .

Se coace în cuportul încins la 180 grade , pe hârtie de copt , aproximativ 15 minute .

Când s-au răcit se lipesc două câte două cu gem la mijloc , iar deasupra decorăm cu ciocolată topită , fulgi de cocos si ciocolată albă rasă .

Poftă bună și sărbători fercite !

FRUMUSEȚE ÎN TRADIȚII

Prof. înv. preșcolar Cazan Ioana

Liceul Tehnologic „Vasile Netea”-G.P.P Deda

Tradițiile și obiceiurile românești sunt puntea de legătură dintre generații, transmițând prin intermediul lor, înțelepciunea de viață, setea de dragoste și de frumos precum și valorile și dorurile poporului. Acestea reprezintă unicitatea, statornicia și nemurirea unui popor, constituind comorile inestimabile care îl definesc.

Poporul român este cunoscut pentru tradițiile și obiceiurile sale care încă se mențin în unele zone rurale în special în timpul sărbătorilor de iarnă. Sărbătorile de iarnă la români scot la suprafață frumusețea trăirii unui popor, ospitalitatea și hărnicia acestuia.

În ziua de azi copiii, în special preșcolarii, asociază sărbătorile de iarnă cu Moș Crăciun, cu cadouri și vacanță, prea puțin cu spiritualitatea și esența acestora. Ne gândim care sunt valorile pe care le trăiesc copiii noștri în legătură cu aceste sărbători și dacă ar fi să facem o comparație cu copiii din scrierile lui Ion Creangă, am vedea diferența imensă legată de modul în care copiii trăiesc experiența sărbătorilor.

Rolul nostru ca și cadre didactice și educatori ai noilor generații este să „luptăm” pentru păstrarea tradițiilor, asigurând astfel respectul pentru cultura poporului din care facem parte.

Programa activităților instructiv educative pentru grădiniță recomandă ca în cadrul domeniului om și societate, categoriei de activități educație pentru societate, să se acorde o atenție deosebită cunoașterii de către copii a elementelor specifice poporului român și zonei geografice în care locuiesc ei, cunoașterii tradițiilor religioase și culturale, exprimării atitudinii de prețuire a valorilor estetice ale artei populare.

Cum putem noi să implementăm aceste valori și această dragoste pentru tradiții în special pentru tradițiile legate de sărbătorile de iarnă? Simplu, organizând activități prin care copiii să retrăiască trecutul, experiențele, să observe particularități ale obiceiurilor.

Dacă ne referim strict la sărbătorile de iarnă, ca și educatoare putem să proiectăm activitățile ținând cont de obiceiurile și tradițiile specifice acestei perioade.

Tradiția legată de Moș Nicolae este una dintre cele mai îndrăgite de copii, ei fiind cei care primesc cadouri în ghetuțe, dacă acestea sunt curate. Frumusețea acestui obicei constă în dărnicie, în capacitatea de a ajuta pe cel sărac, aceasta fiind elementul central al legendei legate de patriarhul acestei sărbători. Prin povestiri, putem să le dezvoltăm această latură a copiilor și totodată să îi antrenăm în activități de întrajutorare -dăruind dulciuri celor săraci.

Să nu uităm de obiceiul împodobirii bradului...Ce poate fi mai frumos decât să vezi entuziasmul copiilor atunci când își pun globul în brad, într-o atmosferă feerică cu colinde specifice românești. Rezultatul final este redat de frumusețea legăturii sociale care se stabilește între copii, ei fiind ca și o familie, în momentul împodobirii bradului, fiecare contribuind cu ceva.

Totodată frumoasele obiceiuri de Crăciun și Anul Nou: împodobirea bradului, venirea moșului, nașterea Domnului, mersul cu Sorcova, cu plugușorul, cu turca, toate pot prinde viață în cadrul serbărilor. Serbările devin astfel spectacole care promovează frumusețea tradițiilor și culturii românești. Prin interpretarea rolurilor, fiecare copil învață să respecte repertoriul tradițiilor, să-și îmbogățească vocabularul cu unele expresii populare, să pătrundă în tainele limbii materne și în comorile înțelepciunii populare.

Astfel, copiii ajung să participe într-o formă interactivă la retrăirea obiceiurilor de iarnă, determinându-i să caute mai mult apropierea de trecut.

Mersul la colindat este unul dintre cele mai frumoase tradiții, în care copiii socializează unii cu ceilalți, trec de timiditate și merg să vestească nașterea Domnului din casă în casă. La grădiniță, la școală, sau în familie copiii învață colinde pe care mai apoi le împărtășesc cu cei din jur.

În concluzie, frumusețea tradițiilor de iarnă sunt transmise mai departe de copiii pe care noi îi educăm, felul în care noi le transmitem aceste valori fiind foarte important în aprecierea și respectarea lor.

Crăciunul este și va rămâne mereu sărbătoarea care încălzește sufletele oamenilor, care aduce împreună familii, și naște în oameni dorința de a fi mai bun, mai iubitor. Fiecare aspect al obiceiurilor din această perioadă evidențiază importanța relațiilor interpersonale, munca în echipă și aprecierea celor din jur.

Să îi ajutăm pe copii să treacă de aparențe și să trăiască frumusețea spirituală a sărbătorilor de iarnă!

Bibliografie:

Tanța Ciobanu „*Să promovăm tradițiile locale*”-referat
Revista „*Tradiții și obiceiuri la români*”-nr 2/2017

ÎN AȘTEPTAREA LUI MOȘ NICOLAE

Educatoare: Varga Kinga- Andrea

Bachman Maria

Grădinița cu Program Prelungit nr. 5, Reghin

Una dintre zilele importante, și așteptate cu nerăbdare de copii, este ziua de 6 decembrie, ziua Sfântului Nicolae.

În tradiția maghiară, în secolul al 13.-lea, în ziua de 6 decembrie, a fost însemnată, ca zi a alegerii episcopului catolic. Se spunea că în seara de 5 spre 6 decembrie, Sf. Nicolae, mergea la familia, și se ruga împreună cu copii. Primirea darurilor în această seară a început în secolul al 20- lea, când copii își lustruiau, cu grijă ghetuțele și așteptau cu nerăbdare darurile de la Moș Nicolae. Dimineața își găseau ghetuțele, cizmuluțele pline de nuci, mere și dulciuri. Și în zilele noastre există această tradiție așteptată cu nerăbdare, dar extinsă cu faptul, că Moș Nicolae intră în casele oamenilor, pune întrebări copiilor, și așteaptă, ca ei să recite poezii, să cânte cântecele preferate, iar ca recompensă le oferă daruri, dar și o crenguță decorată. Acestă creangă decorată nu este folosit de părinți cu scop negativ, ci ca o amintire ca să își țină promisiunea făcută moșului tot anul.

Și la grădiniță încercăm să readucem la viață aceste tradiții vechi. Înainte cu o zi, am pregătit lămpioane cu copii, cu care am întâmpinat părinții, prezentând o pardă a luminilor în curtea grădiniței, reamintind tradițiile din trecut despre Sf. Nicolae, care prin faptele bune, aducea lumină în viața oamenilor, și a familiilor.

Pentru a fi și mai memorabilă această zi, am dat drumul spre cer la câteva lămpioane luminoase, cu gândul, ca aceste lumini, gânduri bune, să ajungă cât mai departe, ca faptele bune să ne întărească cât mai tare în acordarea atenției pentru cei din jur.

Pentru grupa noastră este foarte important, să putem lucra împreună pentru obiective comune, și ca cadre didactice să ajutăm micuții lăsați în grija noastră, să cunoască, și să trăiască aceste tradiții, astfel cunoscând mai bine pe ei înșiși, precum și lumea care le înconjoară.

KRIPPENSPIEL

Prof. Cocean Cristina

Prof. Kiss Brigitte

Grădinița cu Program Prolungit Nr.1, Reghin

Sărbătorile de iarnă sunt prilej de tradiții vechi, prin care oamenii celebrează nașterea lui Isus și întâmpină cu speranță noul an. În comunitatea săsească, sărbătoarea Nașterii Domnului este centrată pe biserică, loc unde se cântă colinde până de Crăciun. Tipic pentru aceste comunități este adventul, o perioadă de purificare sufletească oarecum similară cu cea de post a populației ortodoxe.

Adventul începe pe 26 noiembrie și se termină pe 23 decembrie. În biserica localității și în fiecare casă există o coroniță de brad cu patru lumânări. În fiecare din cele patru duminici din perioada adventului se aprinde câte o lumânare. Seara de Ajun este momentul culminant al sărbătorii, când întreaga comunitate se strânge la biserică, în jurul bradului.

Primul moment al sărbătorii, desfășurat în fața altarului, este **Krippenspiel**, o piesă de teatru despre Nașterea Domnului, cu pruncul Iisus Hristos în iesle, înconjurat de Sfânta Maria, păstori și magi. În mod tradițional, la sași, scena nașterii se joacă în biserică, uneori la casa parohială sau la căminul cultural, în seara de Ajun.

Scena Nașterii este jucată an de an la slujbă, în fața bradului împodobit din biserică sau în prima zi de Crăciun. Copiii încep repetițiile pentru a învăța pe de rost replicile corespunzătoare fiecărui rol încă de la începutul Adventului, sub îndrumarea preotului sau a dascălilor. Cea mai frumoasă seară de peste an, seara miracolelor. Clopotele bisericilor evanghelice bat ora șase, moment în care toată suflarea comunității, cu mic, cu mare, este adunată în biserică. Mulți trec mai întâi pe la cimitir, unde aprind o lumânare sau duc o ramură de brad împodobit. Apoi fiecare loc din biserică este ocupat de suflete bucuroase, în sărbătoare.

În fața altarului sau în cor strălucesc lumânările bradului împodobit și întreaga biserică este luminată difuz de zeci de lumânări. Corul cântă *Puer natus* și alte cântece tradiționale, presărate pe tot parcursul serii, între cuvântările preotului.

Îmbrăcați în costumele specifice, copiii interpretează istoria nașterii pruncului Isus, conform poveștii biblice. În noaptea sfântă, Maria și Iosif călătoresc din Nazaret la Bethleem, căutând adăpost pentru ca Sfânta Fecioară să îl aducă pe lume pe pruncul Isus.

Negăsind o casă primitoare, Maria și Iosif ajung într-un grajd amărât sau într-o grotă unde, în fân uscat și încălzit doar de suflarea vitelor, Fecioara îl naște pe Isus. Primii care află vestea și ajung la staul

sunt păstorii, urmași de magii din Orient călăuziți de steaua vestitoare. Magii aduc daruri – aur, smirnă și tămâie – și sunt primii care se închină micului Isus. Aflând de nașterea Mântuitorului care-i amenința regalitatea, Irod dă poruncă să fie uciși toți copiii din Bethleem, în vârstă de până la trei ani. La finalul scenetei, Irod moare, iar sufletul lui ajunge direct în iad. La început și pe parcursul scenetei sunt cântate multe cântece tradiționale de Crăciun. După ce copiii își iau pe rând darurile de sub brad, se cântă în încheiere „*O Tannenbaum!*” („*O brad frumos!*”) și „*Stille Nacht*” („*Noapte de vis*”) și se iese din biserică. În unele comunități, exista obiceiul ca la ieșirea din biserică să aștepte fanfara, care oferea un concert minunat, în dansul ușor al fulgilor de nea. O atmosferă de sărbătoare adevărată în comunitate, în tihnă, simplitate și frumusețe.

PRĂJITURĂ CU BULION

Ed. Horvat Hermina

Grădinița cu Program Prelungit Nr.1, Reghin

Ingrediente foi:

13 linguri de ulei

13 linguri de bulion

13 linguri de zahăr

2 ouă

1 lingură de bicarbonat de amoniu stins cu oțet

Făină cât cuprinde

Mod de preparare:

Într-un castron se amestecă toate ingredientele lichide cu zahărul, ouăle, amoniul stins cu oțet. Adăugăm făină cât cuprinde. Frământăm până aluatul se desprinde de pe pereții vasului. Împărțim aluatul în trei părți egale din care întindem trei foi pe care le coacem pe fundul tăvii. Se coc aproximativ 10-15 minute în cuptorul încins la 180 de grade. Lăsăm foile să se răcească.

Ingrediente cremă:

1 litru de lapte

5-6 linguri de zahăr

200 grame de griș

200 grame de unt moale

Estență de rom

Mod de preparare:

Fierbem laptele cu zahărul. Când laptele începe să fiarbă, adăugăm grișul în ploaie amestecând încontinuu. Lăsăm să fiarbă 5-6 minute, apoi acoperim oala cu folie alimentară și lăsăm la răcit. Separat mixăm untul cu 1-2 linguri de griș după care se amestecă cu crema de griș. Crema obținută se întinde pe foile de prăjitură.

Glazura:

2 albușuri

3 linguri de zahăr pudră

Mod de preparare:

Se bat albușurile împreună cu zahărul până obținem o spumă tare. Se întinde spuma obținută pe toată suprafața prajiturii. Se decorează cu bombonele colorate.

TRADIȚII ȘI OBICEIURI DE IARNĂ

Prof.înv.preșc. Grec Lucreția

Grădinița cu Program Prelungit nr.4 Târnăveni, jud.Mureș

Iarna nu este numai anotimpul zăpezii și al frigului, ci și al bucuriilor prilejuite de datini și obiceiuri legate de sărbătorirea Nașterii Domnului.

Obiceiurile legate de sărbători fac parte din cultura tradițională a neamului nostru. Este o mare bucurie că încă se mai păstrează aceste datini care ne ajută să înțelegem sărbătoarea respectivă precum și să ne bucurăm împreună de sărbătoarea Nașterii Domnului. Obiceiurile țin de conștiința poporului român pentru că exprimă înțelepciunea populară a acestui neam. Cele mai răspândite s-au dovedit a fi cele legate de marele Praznic al Crăciunului și de sărbătorirea Anului Nou. Repertoriul tradițional al obiceiurilor și tradițiilor românești cuprinde pe lângă colindele propriu-zise și o seamă de datini, practici, superstiții, sfaturi, cu originea în credințe și mituri străvechi sau creștine.

Un obicei foarte cunoscut este împodobirea pomului de Crăciun, a bradului. Bradul care este veșnic verde simbolizează viața, făcându-se astfel analogie cu viața care intră în lume o dată cu Nașterea Fiului lui Dumnezeu, căci cel ce este viața se naște pentru ca noi să dobândim viața veșnică. Datina împodobirii bradului de Crăciun pare a fi de obârșie germană, așa cum este și cântecul "O, brad frumos!". În Germania, această sărbătoare este cunoscută sub numele de Cristbaum.

Pomul de Crăciun este un brad împodobit, substitut al zeului adorat în ipostaza fitoformă, care moare și renaște la sfârșit de an, în preajma solstițiului de iarnă, sinonim cu Butucul de Crăciun. Împodobirea bradului și așteptarea de către copii a "Moșului", numit, în sud-estul Europei, Crăciun, care vine cu daruri multe, este un obicei occidental care a pătruns de la oraș la sat, începând din a doua jumătate a secolului al XIX-lea. Pomul de Crăciun s-a suprapus peste un mai vechi obicei al incinerării Butucului (zeul mort) în noaptea de Crăciun, simbolizând moartea și renașterea divinității și a anului la solstițiul de iarnă.

Primele semne ale Sărbătorii Nașterii Domnului le dau grupurile de colindători, care pornesc din casă în casă, cu o traistă încăpătoare pe umăr, pentru a le ura gazdelor fericire, sănătate și prosperitate. Aceste colinde sunt creații populare cu text și melodie, care conțin mesaje speciale (religioase sau satirice la adresa celor urați). Colindătorii vestesc nașterea Domnului, urează gazdelor sănătate și bucurii, primind pentru aceste urări cozonac, prăjiturile, covrigi, nuci, mere și chiar colăcei - pe care gospodinele care respectă tradiția le-au pregătit cu mult timp înainte. Diferind doar destul de puțin, colindele religioase sunt foarte asemănătoare în toate zonele țării, cele mai cunoscute și apreciate fiind: "O, ce veste minunată", "Steaua", "Trei păstori", "La Vifleim colo-n jos", "Cântec de Crăciun", "Aseară pe înserate".

Jocul "caprei" (uciderea, bocirea, înmormântarea, învierea) la origine a fost, desigur, un ceremonial grav, un element de cult. În cadrul sărbătorilor agrare jocul a devenit un ritual menit să aducă rodnicie anului care urmează, spor de animale în turmele păstorilor, succesul recoltelor - invocat și evocat de boabele care se aruncau de gazdă peste cortegiul "caprei". Capra joacă după fluier, iar la terminare, unul din flăcăi, apropiindu-se de masa unde sunt membrii familiei, începe să vornicească. Flăcăii joacă pe stăpâna casei, pe fete și chiar servitoare, dacă sunt acasă, și apoi mulțumind se îndepărtează.

"Capra" este - de fapt - un om mascat, ascuns sub un costum larg, care ține deasupra capului un băț în vârful căruia este cioplit un fel de cap de capră. "Falca" de jos a "caprei" este mobilă, astfel încât gura acesteia poate închide sau deschide, dar mai ales poate "clămpăni", făcând un zgomot specific. În jurul caprei cântă și dansează alți colindători mascați și costumați specific, unii dintre aceștia fiind instrumentiști cu acordeon, fluier, tobă sau chiar vioară. La sfârșit, toți le urează gazdelor multă sănătate, fericire, recolte bogate, mese îmbelșugate și la mulți ani.

Obiceiul cu capra se ține, de regulă, de la Crăciun până la Anul Nou.

„*Steaua*” este un colind care începe din prima seară a Crăciunului și se încheie la Bobotează. De la Crăciun și până la Bobotează copiii umblă cu steaua, un obicei vechi ce se întâlnește la toate popoarele creștine. Acest obicei vrea să amintească steaua care a vestit nașterea lui Iisus și i-a călăuzit pe cei trei magi. Cântecul despre stea provine din surse diferite: unele din literatura bizantină ortodoxă, altele din literatura latină medievală a Bisericii Catolice, câteva din literatura de nuanță Calvină și multe din ele, chiar din tradițiile locale.

Micul cor al stelarilor, care intră în imobil în zilele Crăciunului, cântă versuri religioase despre nașterea lui Iisus: "Steaua sus răsare"; "Trei crai de la răsărit".

Obiceiul Plugușorului este legat de speranța fertilității, versurile sale prezentând practicile agricole și urări de holde bogate. În schimbul acestor urări, copiii primesc daruri simbolice, colaci, fructe sau bani. Urarea de plugușor este de fapt un adevărat poem care deschide cu har, recurgând la elemente fabuloase, toate muncile agricole. Obiceiul de a merge cu plugușorul contribuie la veselia generală a Sărbătorilor de Anul Nou, plugușorul colorează desfășurarea acestei sărbători de Anul Nou cu acele elemente care ilustrează una dintre principalele ocupații ale poporului nostru - agricultura și creșterea animalelor. Plugușorul copiilor este tot un obicei străvechi agrar. În ajunul Anului Nou, cetele de copii intră din casă în casă să ureze, purtând bice din care pocnesc, buhaie (un instrument specific), clopoței, tălângi etc.

Sorcova este obiceiul conform căruia în dimineața zilei de 1 ianuarie copiii, dar și cei mari, merg și seamănă, simbolic, cu boabe de grâu și orez, pe care le aruncă în casă și asupra celor din casă. Versurile însoțite de urări specifice diferă de la o zonă la alta „Sorcova, vesela/ Să trăiți, să-mbătrâniți/ Ca un măr, ca un păr, ca un fir de trandafir/ Tare ca piatra, iute ca săgeata/ Tare ca fierul, iute ca oțelul/ La anul și la mulți ani” sau, o variantă mai scurtă „Sorcova vesela/ Să trăiți să înfloriți/ Ca merii, ca perii, în mijlocul verii/ Ca toamna cea bogată de toate-mbelșugată/ La anul și la mulți ani”.

Nu pot încheia fără a aminti că obiceiul cel mai iubit de copii este datina Bradului de Crăciun. În zilele noastre, în ajunul Crăciunului, în fiecare casă se împodobește câte un brad (cu beteală, globuri, figurine, ghirlande, bomboane, artificii și lumânări sau becuțe). Noaptea, Moș Crăciun aduce daruri, pe care le pune sub brad, bineînțeles, numai celor care merită.

Crăciunul mai este numit și sărbătoarea familiei; este ocazia când toți se reunesc, părinți, copii, nepoți, își fac daruri, se bucură de clipele petrecute împreună în jurul mesei, cu credința că prin cinstirea cum se cuvine a sărbătorilor vor avea un an mai bogat.

Bibliografie

1. M. Radulescu-Codin, *Sărbătorile poporului*, 1909, p. 89, apud I. Ghinoiu, op. cit., p. 281
2. T. Pamfile, *Mitologie românească*, Ed. All, București, 1977, p. 117
3. I. Nicolau, *Ghidul sărbătorilor românești*, Ed. Humanitas, București, 1998, p. 64

NUCI UMPLUTE CU CREMA

Educatoare: Portik Laura
Grădinița cu Program Prelungit Nr.1, Reghin

Atunci când ne gândim la sărbătorile de iarnă, ne gândim la bradul împodobit, la mirosul de cozonac și de sarmale care ne umplea casa, la colindele care ne încântau mereu auzul și parcă acum mai mult ca niciodată gândul nostru se îndreptă spre copilăria noastră. Încercăm să căutăm, să regăsim și să retrăim aceleași sentimente trăite odinioară: emoția așteptării lui Moș Crăciun care s-a transformat în emoția și bucuria de a oferi daruri, încercăm să regăsim și să redăm fiecare după priceperea lui, gustul bunătăților pregătite cu atâta pricepere și dăruire în trecut de către de bunicile sau mamele noastre, ne amintim de nerăbdarea cu care porneam la colindat pe la casele din vecini, care acum a devenit emoția și nerăbdarea de a primi colindători. Pentru mulți dintre noi Crăciunul și sărbătorile de iarnă, înseamnă timp petrecut în mijlocul celor dragi, înseamnă amintiri depăunate și noi amintiri create, înseamnă căldură, iubire și dăruire.

Vă propun o rețetă de „Nuci umplute cu cremă” care mă duce cu gândul la copilărie, la sărbătorile de iarnă, la familie, la inocență, la simplitate.

Ingrediente:

1 pahar ulei

1 pahar zahar

1 pahar lapte

Unitatea de măsură era paharul de muștar care avea 250ml.

O linguriță amoniac care se dizolvă în câteva linguri de lapte cald.

2 ouă (gălbenușul)

Ingredientele se amestecă și se adaugă făină cât cuprinde aluatul.

Pentru cremă:

albușul de la cele două ouă

nuci măcinate 250 g

4-5 linguri zahăr

Din aluatul obținut de formează bile care se așează în formele de presă speciale și se pun pe sobă pentru a se coace.

După ce formele de nucă obținute se răcesc se umplu cu crema pregătită din cele două albușuri de ou bătute spumă la aburi, peste care se adaugă zahărul și nucile măcinate.

Poftă bună!

Creați amintiri plăcute alături de persoanele dragi!

SĂCULEȚI CU NUCI ȘI STAFIDE

Vințeler Roxana Teodora
Grădinița cu P.P. Ștefania Tg.Mureș

Sărbătoarea Crăciunului este așteptată în fiecare iarnă cu mult drag, multe momente unice, multe gusturi, mirosuri care creează amintiri. Alături de familie, prieteni, colindători și musafiri, putem să ne bucurăm de tradiții și obiceiuri, și să gustăm din rețetele tradiționale păstrate din străbuni.

Ingrediente:

Pentru aluat- 200 gr făină

100 gr unt

3 gălbenușuri

1 lingură smântână

1 linguriță zahăr vanilat

un praf de sare

Pentru umplutură- 3 albușuri

100 gr zahăr

200 gr nucă măcinată

1 linguriță coajă rasă de lămâie

50 gr stafide înmuiate în lapte

un praf de sare

Prepararea:

Este indicat ca toate ingredientele să se afle la temperatura camerei. Se frământă ingredientele aluatului formându-se o cocă elastică, care se împarte în 36 de părți egale, modelându-se sub formă de mingi. Se așează pe o planșetă, se acoperă cu folie alimentară și se pun la rece pentru 1 oră.

În acest timp pregătim compoziția pentru umplutură. Se bat spumă albușurile cu sarea și zahătul. Se adaugă coaja rasă de lămâie, nuca și stafidele, amestecându-se ușor cu o spatulă.

Se scot de la frigider pe rand câte 5 mingi de aluat, se întind foi subțiri, se pune în mijloc câte 1 linguriță de umplutură și se adună marginile aluatului , către mijloc sub formă de săculeț.

Cuptorul se încălzește la 190 de grade, se pun pe o tavă unsă și tapetată cu făină, săculeții și se coc 12-13 minute. După ce se scot de la cuptor, se presară peste ei zahăr pudră și se păstrează apoi la loc răcoros și uscat.

Opțional în compoziție se mai pot pune și fulgi de ciocolată amestecați cu nucă, iar atunci peste săculeți când sunt gata se poate turna în fir subțire ciocolată topită.

Cu toate că, gustul copilăriei și amintirile sărbătorilor de iarnă petrecute la bunici, sunt diferite pentru noi toți, cu siguranță unele arome ne trezesc aceleasi sentimente.

SALAM DE BISCUIȚI

Ed. Păduraru Cristina

Grădinița cu Program Prelungit Nr.1, Reghin

Ingrediente :

250 grame de biscuiți simpli

250 grame de zahăr

100 grame de unt

50 grame de cacao

100 grame stafide

120 mililitrii lapte

Mod de preparare:

Zdrobiți biscuiții cu mana până obțineți bucățele mici. Amestecați cu stafidele hidratate în prealabil în apă. Într-o crăticioară puneți 60 mililitrii de lapte cald și zahărul și amestecați până se formează un sirop. Turnați treptat siropul peste biscuiți, amestecând din când în când până se leagă biscuiții și se înmoaie un pic. Este posibil să nu aveți nevoie de tot siropul. Pe o folie de plastic întindeți compoziția de aproximativ un centimetru grosime și decupați cu ajutorul unor forme specifice Crăciunului. Formele obținute se așează pe un platou și se decorează cu nucă de cocos, după care se dau la frigider pentru încă două ore.

COZONACI CU AROME DE SĂRBĂTORI

MAIER CODRUȚA

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 5, REGHIN

Sosirea Crăciunului reprezintă unul din cele mai așteptate momente ale anului. El reprezintă motiv de bucurie pentru întreaga familie, prilej prin care toți cei dragi se adună în jurul bradului de Crăciun, ciocnesc un pahar de vin în cinstea Nașterii Domnului, ascultă urările colindătorilor, dar, mai ales se bucură de mireasma parfumată a cozonacilor de casă. Bucuria Sărbătorilor de Iarnă vine, pe meleagurile noastre cu miros de cozonaci proaspeți și pufoși, cu diferite arome și umpluturi, cu momente deosebite petrecute alături de familie și cei dragi. Fără aroma cozonacilor pufoși nu ne putem închipui sărbătoarea Crăciunului, această mult așteptată sărbătoare care ne întregește familia, ne umple casele de colindători și totodată ne păstrează vii în suflele tradițiile moștenite din moși strămoși.

Cozonacul cu diferite arome și umpluturi este desertul Sărbătorilor de Iarnă care nu lipsește din casele oamenilor de Crăciun, această sărbătoare religioasă care ne scoate din case la colindat. În religia ortodoxă, cozonacul este considerat o pâine ritualică, îndulcită, care simbolizează bogăția, bucuria sărbătorii și transformarea spirituală. În prezent, cozonacul s-a transformat într-o prăjitură tradițională românească și bulgărească (deși denumirea provine din termenul bulgăresc kozunak, etnologii bulgari consideră că produsul a fost importat din România, la începutul Secolului XX), fiind în mod tradițional preparat cu ocazia sărbătorilor de iarnă. Aluatul se prepară în mod asemănător în toată România, ingredientele principale fiind făina albă, laptele, zahărul, ouăle, untul, drojdia iar pentru un gust mai plăcut se adaugă coji rase de lămâie sau portocale. Cozonacii pot avea formă dreaptă sau rotundă, simplă sau împletită și pot fi simpli sau umpluți. Umplutura poate conține nucă, alune, mac, stafide, rahat, cacao, marmeladă sau combinații ale acestor ingrediente: nuci și mac, nuci și cacao, nuci și rahat, nuci, stafide și rahat etc.

Deși există sute de rețete cu diferite arome și ingrediente alese pe gustul fiecăruia, fiecare rețetă are o poveste. În fiecare familie tradițională, aceasta se moștenește de la mama care o are de la bunica ei și care și ea, la rândul ei o are de la străbunica și tot așa mai departe. Însă, de regulă, pentru aluatul de cozonac se folosesc următoarele ingrediente: făină, zahăr, ouă, unt topit, 1 linguriță de sare, un cub drojdie, lapte, coajă de lămâie, esență de vanilie, iar pentru umplutura: miez de nucă, mac, rahat, zahar, cacao, albus de ou, esențe. Pentru un cozonac bine reușit e important să știi cum să pregătești aluatul pe care îl lași mai apoi la dospit aproximativ 30 de minute până își dublează volumul. Între timp, se pregătește umplutura. După ce aluatul a crescut suficient se împarte în două părți egale. Se întinde aluatul cu un sucitor și se adăugă umplutura pe fiecare dintre cele două părți. Se pun în tavă și apoi se coc în cuptorul bine încălzit,

iar mirosul de cozonaci se simte în toată casa. O dată ce s-au copt, colindătorii pot veni să colinde iar pentru colindat ei sunt serviți cu cozonac, fructe, prăjituri.

Mireasma dulce a cozonacului proaspăt scos din cuptor este mândria noastră, a românilor și nu ratăm niciodată ocazia de a păstra tradiția străbunilor noștri și de a ne mândri cu el.

Rețete tradiționale specifice sărbătorilor de iarnă

Marian Tabita Daniela

Zolog Roxana Maria

Grădinița cu Program Prelungit nr. 4 Târnăveni

Sărbătorile de iarnă aduc cu sine mulțumire, bucurie pentru minunata veste a nașterii Domnului și momente magice petrecute alături de cei dragi sufletului nostru. Și ce poate fi mai frumos decât o masă delicioasă în familie? Într-adevăr, gusturile nu se discută, însă ne bucurăm că facem parte din zona Ardealului, unde modul de preparare al mâncărilor te impresionează încă de la prima gustare.

Am ales pentru masa de sărbători două rețete tradiționale specifice zonei în care locuim, astfel încât de la mesele noastre să nu lipsească turta dulce, o bucurie pentru cei mici și cei mari, dar și sarmalele, numai bune pentru a întâmpina cu drag și dor Crăciunul. Mai jos, vom împărtăși cu dumneavoastră mici „secrete” culinare ce așteaptă a fi puse în practică!

Turtă dulce:

Ingrediente:

- 2 linguri untură de porc
- ½ kg zahăr
- 1 polonic de lapte
- 6 linguri de miere caldă
- 6 ouă
- 1 linguriță de cuișoare măcinate
- 1 linguriță de scorțișoară
- 1 lingură bicarbonat de sodiu
- aprox. 1 kg de făină

Mod de preparare:

Într-un bol încăpător, se amestecă bine toate ingredientele, apoi se toarnă făină treptat și se omogenizează, până se formează aluatul. Se frământă bine, după care, pe o planșetă presărată cu făină, se întinde câte o foaie din aluatul format și se taie, cu ajutorul formelor. Se ung formele rezultate cu gălbenuș de ou și se așază într-o tavă, pe hârtie de copt. Se introduc în cuptorul preîncălzit și se lasă aproximativ 20 de minute sau până se rumenesc.

Opțional: Se poate păstra un albuș de ou, care se bate spumă cu zahăr și, după scoaterea turtelor din cuptor și răcirea acestora, se ornează cu spuma rezultată, cu ajutorul unui șpriț sau al unei pungi. Se presară cu bomboane mici, colorate.

Sarmale în foi de varză murată

Ingrediente:

- 2-3 verze acre
- 1 kg carne de porc
- 300 g carne de vită
- 5 cepe
- 200 g orez
- 200 g pastă de tomate
- 3 lingurițe boia
- 250 ml ulei (sau untură)
- 400 g costiță sau ciolan
- ½ linguriță piper
- 1 lingură piper boabe
- 1 linguriță cimbru uscat
- frunze de dafin
- sare după gust

Mod de preparare:

Se desfac foile de varza acra, se îndepărtează cotoarele și se taie frunzele în bucăți potrivite pentru o sarma. Se pune orezul să fiarbă pe jumătate în 300 ml apă cu puțină sare. Se curăță 2 cepe și se taie mărunt, apoi se vor înăbuși în 100 g untură și puțină apă. Se dă prin mașina de tocat carnea și ceapa răcită și peste acestea se adaugă orezul, piperul, cimbrul și sare după gust. Se împachetează sarmalele, se taie

fideluță varza rămasă și se pune, într-o oală încăpătoare un strat subțire, peste care se așază pe margine sarmalele, iar în mijloc costița (ciolanul) afumată, întregă sau tăiată, frunzele de dafin și restul de varză tăiată. Se taie ceapa rămasă în felii subțiri, se căleşte cu restul de untură sau ulei, se adaugă boia, boabele de piper și se sting cu pastă de tomate dizolvată în puțină apă. Se toarnă acest sos peste samale și se completează cu apă cât să le acopere. Se lasă la fiert pentru cel puțin 3 ore și se servesc cu smântână.

Bibliografie:

Colecția Cărticica Practică, Masa tradițională de Crăciun. Petrecerea de Revelion, nr. 20, Bucuresti, 2006.

Vă mulțumim!

A FOST ODATĂ CA NICIODATĂ...

Hagymaş Laura Cristina

Grădinița cu Program Prelungit Nr. 5, Reghin

Așa încep poveștile nemuritoare. Copilăria este o astfel de poveste, o lume creată doar din povești, candoarea și puritatea vârstei fac totul să pară un curcubeu, totul este neprihănit, lipsit de interese ascunse, dominată fiind de bunătate, sinceritate, veselie și iubire. Frumoasă și pură este copilăria precum o imaculată zi de iarnă. Feeria naturii, vâlvătaia focului, freamătul pregătirilor pentru sărbători, clinchete de clopoței și gălăgia făcută de copii ce trag după ei săniuțe reprezintă tabloul unei zile de iarnă văzută prin ochi de copil. Câte magie găsești în prima ninsoare, câtă gingășie vezi într-un fulg de nea și ce palate de cleștar îți imaginezi că străjuiesc munții îmbrăcați în straie albe de nea, câtă bucurie se poate să aducă o zi cu troiene în sufletul unui copil. Apoi Moș Nicolae, Moș Crăciun așteptați sunt an de an cu bucurie și emoție de toți copiii lumii. La început de decembrie, mânuțe hărnicuțe își curăță cu pricepere ghetuțele și le așează mai frumos ca oricând la ușă așteptând să fie umplute cu bunătăți. Cei mai năstrușnici ar putea găsi chiar o nuielușă, doar așa să le amintească Moșul că puțină cuminenie nu ar strica. Obrăjori rumeni, ochișori curioși și năsucuri turtite se zăresc la ferestrele caselor, cei mici așteaptă cu sufletul la gură se zărească săniuța fermecată ce îl va aduce pe moșul mult așteptat cu sacul plin de minunății. Dar care să fie adevărul despre Moș Crăciun? O legendă străveche spune că în timp ce își căutau găzduire la Betleem, Iosif și Maria ar fi ajuns la ușa unui hangiu hapsân pe nume Crăciun. Rău din fire și lipsit de orice sentimente, Crăciun ar fi refuzat să îi primească pe cei doi călători care păreau atât de săraci. Soția lui însă, fiind un suflet generos, i-a găzduit în grajd fără știința soțului. Aflând ulterior de fapta soției, Crăciun s-a mâniat teribil și a tăiat mâinile ca pedeapsă. Fecioara a săvârșit însă o minune, lipindu-i Crăciuniței mâinile la loc. Minunea a avut darul de a determina o schimbare profundă în caracterul lui Crăciun, acestea devenind un om bun. Tradiția istorică și religioasă a lui Santa Claus – Moș Crăciun este legată de un episcop din Asia, sfântul Nicolae de Mira care la începutul secolului al IV-lea s-a remarcat prin fapte pline de generozitate. A murit pe 6 decembrie, dată care avea să devină sărbătoarea de Sfântul Nicolae, după ce a fost sanctificat de biserica romano-catolică. În tradiția țărilor nordice, se întâlnesc legende care descriu mici creaturi numite Nisse îmbrăcate în roșu și cu barbă albă, despre care se credea că aduc daruri după cina de Crăciun. La germani, Winterman este personajul legendar care coboară din munți să vestească sosirea iernii. În Olanda, personajul numit Sinterklass colindă țara în lung și în lat pentru a pune mâncare în cizmulițele copiilor ascultători sau o nuia de mesteacăn pentru cei care au fost neascultători. Mai târziu, englezii din New York nedorind să păstreze un obicei catolic, au transferat vizita misteriosului Santa Claus pe data de 25 decembrie și au schimbat imaginea personajului. Tot în acea perioadă, scriitorii de renume

povesteau istorioare despre un bătrân spiriduș, vesel și jucăuș, care zbura într-o sanie miniatură trasă de 8 reni la fel de mici. În anul 1860, un caricaturist american, inspirându-se din povestirile europene despre Sfântul Nicolae, îi dăruia acestuia un chip creând-ul pe cel care avea să devină celebrul Moș Crăciun. Moș Crăciun era îmbrăcat într-o tunica roșie cu blănița albă, purta o centură lată de piele și avea o barbă lungă albă și stufoasă. Cea mai răspândită imagine este astăzi cea realizată în clipurile promoționale ale marii companii Coca-Cola. Astfel, Moș Crăciun a ajuns să fie asociat tot mai mult cu sărbătoarea religioasă a nașterii Domnului, fiind un personaj extrem de iubit de copii și nu numai. Cadourile lui Moș Crăciun au distras atenția de la cadoul pe care Dumnezeu l-a oferit omenirii prin nașterea Fiului Său. (Taina întrupării - Adevărata istorie a Crăciunului)

Și nu este Crăciun, fără pomul de Crăciun adică bradul, simbol divin, atât prin forma sa triunghiulară care amintește de Sfânta Treime, cât și prin faptul că nu își pierde niciodată frunzele și culoarea. În anumite zone din țară, la nașterea unui prunc se planta un brad în curte considerat frate și protector al noului născut, care va trebui să îl îngrijească toată viața. O altă legendă din nordul Europei vorbește despre drumeția celor trei virtuți: Speranța, Iubirea și Credința care au căutat un copac să le reprezinte: înalt precum Speranța, mare ca Iubirea și trainic ca Credința. După lungi căutări, acestea au găsit bradul ca fiind copacul potrivit. O altă poveste a bradului de Crăciun spune că pe vremuri toți pomii aveau coroana verde și nemuritoare până când în timpul unei vijelii puternice dintr-o seară de Crăciun o pasăre a cerut să se adăpostească sub ramurile acestora. Toți copacii au refuzat-o, pretextând că trebuie să își apere roadele, mai puțin bradul care a primit-o între crengile sale. Ca răsplată, Dumnezeu i-a păstrat veșnic crengile verzi și le-a parfumat. La finalul furtunii, toți ceilalți copaci aveau crengile dezgolite, mai puțin bradul, fapt ce i-a determinat pe oameni să îl numească pomul sfânt.

Și poporul român are propria legendă a pomului de Crăciun pe care o voi atașa.

Se spune că ”demult, tare demult, când picioarele sfinte ale Domnului Iisus mai pășeau pe acest pământ, s-a iscat din senin o furtună, cum nu se mai pomenise. Grindina era cât oul de porumbel, vântul smulgea pietrele din loc, iar cerul se întunecase ca la venirea nopții, măcar că era miez de zi. Iisus Hristos și Sfântul Petru tocmai se aflau atunci pe drum, la marginea unei păduri și au cerut adăpost copacilor, care însă se ascundeau, care mai de care mai zgribuliți și mai înfricoșați. Mândrii stejari și fagi nu au vrut să-i primească la adăpostul lor, pentru că abia își puteau păzi frunzișul bogat de urgia cerurilor – unde să-i mai adăpostească și pe cei doi călători? Merii și perii au spus că trebuie să-și apere fructele, sălciile și plopii s-au făcut că nu-i bagă în seamă și au tăcut. Dintre toți, doar bradul s-a învoit să le ofere adăpost. El a spus: ”fructe mândre pe care să le apăr nu am, frunzișul meu e făcut din ace ascuțite care nu se tem de grindină, oamenii mă ocolesc și mă socotesc nefolositor, dar dacă vreți să-mi cinstiți acoperământul cu prezența voastră, eu vă voi primi cum voi ști mai bine și am să învelesc trupurile voastre cu ramurile mele des”.Domnul Iisus și Petru au fost păziți cum nu se poate mai bine de bradul cel vrednic. Apoi, furtuna s-a oprit, iar soarele a răsărit din nou, mândru pe cer. Atunci, ieșind din

adăpostul cetinei, Iisus cuvântă astfel către brad: ”dintre toți copacii, tu, bradule, ai fost cel mai vrednic, iar eu, prin voia Tatălui Meu, te voi răsplăti. Fie ca de azi înainte, iarna, tu să nu-ți mai lepezi frunzișul ca ceilalți copaci, ci să-l păstrezi veșnic. Apoi, fie ca acele tale înțepătoare să capete o mireasmă care să-i bucure pe oameni, să le dea putere și să le vindece bolile, astfel încât ei să te prețuiască cum se cuvine. Cât despre lipsa ta de rod, fie ca în miez de iarnă, când toate fructele pământului se vor fi terminat, oamenii să te împodobească și să pună pe ramurile tale toate bunătățile, iar atunci când se vor strânge în jurul tău, ei să se gândească la Mine, pentru că tu ești copacul cel mai drag Mie”. Numai ce zise acestea și Iisus dispăru, împreună cu Petre, într-o geană de lumină. A rămas în pădure, însă bradul cel falnic, cu darurile sale nemuritoare, precum și această poveste murmurată de frunzișul copacilor, înfiorați de minunea dumnezeiască”.

(...) După mulți ani, când Iisus luă înfățișare de om, născându-se din trupul Fecioarei Maria, împărații de la răsărit, care veniseră să aducă daruri copilului dumnezeiesc, voind să le împodobească și cu ramuri verzi, fiind iarnă, n-au găsit decât bradul, care își păstrase veșmântul verde. Ei aduseră atunci copilului Iisus un brăduleț verde, pe care au aninat darurile, aprinzând și lumânări în acesta. De atunci ar fi și obiceiul pe care noi, românii, le-am luat de la alte popoare și care este plăcut copiilor, că vine Moș Ajun și le aduce bradul cu daruri de sfintele sărbători ale Crăciunului. În fiecare an, în întreaga lume, milioane de arbori sunt tăiați pentru sărbătoarea Crăciunului. Bradul de Crăciun amintește de întâlnirea între solstițiul de iarnă și Saturnaliile romane. Acesta simboliza și atunci permanența vieții și speranța reîntoarcerii soarelui din lunga-i călătorie hibernală. Ca să atragă pe zei de partea lor, Asterix și tovarășii săi agățau în brad daruri, jucării pentru copii, dulciuri. Tradiția becurilor care luminează bradul vine de la obiceiul ancestral al arderii bradului care strălucea în nordul înghețat în cea mai lungă noapte a anului (25 decembrie) în nădejdea că lumina lui va aduce înapoi soarele.

Bibliografie:

”Legendele românilor”, editura Grai și suflet-cultura națională, București, 1994;
”Vine Moș Crăciun-colinde, legende, povești și recitări pentru Crăciun”, editura Ametist 92, București, 2003.

TORTUL PRIETENIEI

Prof. Grama Adela

Prof. Portik Laura

Grădinița cu Program Prelungit Nr.1

Acest tort îl vom realiza din vafe cu bule, pe care le vom coace la aparatul pentru vafe, le vom așeza pe o tavă în formă de om de zăpadă, după care urmează a fi umplut și ornat.

Ingrediente pentru vafe:

- 500 gr. făină
- 100 ml lapte
- 3 ouă întregi
- puțină esență de vanilie
- pref de copt
- sare

Ingrediente pentru umplerea și ornarea tortului:

- cremă finetti
- dulceață de gutui
- frișcă
- bomboane colorate și jeleuri
- pișcoturi

Mod de preparare:

Vom pune ingredientele pentru vafele cu bule într-un bol încăpător, le vom amesteca bine, acoperim și le lăsăm o oră să se odihnească. Pe urmă, cu ajutorul unui polonic vom turna compoziția pe rând în aparatul pentru vafe și așteptăm ca ele să se coacă. Când toate vafele sunt pregătite și răcite se așează pe o tavă întinsă în formă de om de zăpadă, astfel:

Se așează câte o vafă cu bule, se pune un strat de dulceață de gutui, apoi altă vafă și se pune un strat de finetti, procedând tot așa până la înălțimea dorită a tortului. Pișcoturile se vor folosi în loc de braț a omului de zăpadă. Se va orna tortul cu frișcă, bomboane colorate și jeleuri.

Tortul se va realiza de către două fetițe: Nistor Daria și Tașca Ilaria. Se va împărți apoi tortul preșcolarilor din grupa mare și aceștia îl vor servi cu mare plăcere.

